

ת"פ 7646/09/13 - מבקשים, אמירה עאמודי נגד משיבים, מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 7646-09-13 מדינת ישראל נ' עאמודי

מספר בקשה: 1

בפני	כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי
מבקשים	אמירה עאמודי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה מעשי הסגת גבול וגניבה, בהיותה חדרנית במלון דן תל-אביב. במסגרת התשובה לאישום טוען ב"כ הנאשמת טענת זוטא כלפי חקירה שביצע היועץ הבטחוני של המלון מר מזעקי עמנואל, כשלטענתו תשאולה של הנאשמת על ידי האחרון וקבלת גרסתה, בוצעו תוך פגיעה בחופשיות רצונה ובזכויותיה הבסיסיות. כן נטען כי ההודאה המשטרית שנגבתה מן הנאשמת הוצאה ממנה תוך הפעלת לחץ מצד החוקר על הנאשמת והסבריו בפניה שהודייתה בפני היועץ הבטחוני מחייבת אותה.

אכן, טענה כנגד קבילות הודיה של נאשם ניתן לטעון גם ביחס להודאה שלא נגבתה על ידי איש מרות, אלא שהטענה מוגבלת כלפי אותה הודיה, והתוצאה המיטבית מבחינת הנאשם, אם תתקבל טענתו, היא שאותו גורם שבפניו נמסרה הודית הנאשם לא יוכל להעיד עליה והודייתו זו לא תהא קבילה. בתיק שלפניו היועץ הבטחוני אינו עד תביעה, כך שאין כוונה להגיש את הודיית הנאשמת בפניו, ולעצם האפשרות לטעון טענות כנגד הודייה זו אין משמעות אופרטיבית.

טענתו הנוספת של הסנגור היא כי ההודאה שנגבתה על ידי חוקר המשטרה מהנאשמת אף היא אינה קבילה, שכן היא מבוססת כל כולה על ההודיה בפני היועץ הבטחוני, ובנסיבות העניין לאחר שהנאשמת הודתה ומסרה את הכסף, לא היו פתוחות בפניה אלטרנטיבות לכפור או למסור גרסא אחרת בעת חקירתה במשטרה.

אינני מסכימה עם טענת הסנגור, שכן כידוע בהתאם להלכה הפסוקה קבילותה של כל הודאה בשרשרת הודאות נבחנת באופן עצמאי, ואין בעובדה שהודאה אחת נפסלת כדי להביא לפסילת יתר ההודאות. אינני מקבלת גם את הטענה שלנאשמת לא היו אלטרנטיבות בחקירה במשטרה, והיא יכולה הייתה לשמור על זכות השתיקה או למסור כל גרסא שהיא מוצאת לנכון. דומה שלא צריך לציין כי בית המשפט נתקל כעניין של יום ביומו בנאשם המוסר בשתי הודאות שונות במשטרה גרסאות שונות, והדברים נכונים מקל וחומר ביחס להודאה במשטרה ולתשאול בעבודה, בעיקר בהתחשב בפרק הזמן הארוך שחלף בין התשאול במלון לחקירה במשטרה. משכך, הטענות הנטענות עשויות להשליך, אם בכלל,

עמוד 1

על משקל ההודאה ולא על קבילותה.

אשר לטענות הסנגור הנוגעות להפעלת לחץ על הנאשמת בחקירתה על ידי חוקר המשטרה, שימוש בתחבולה לא הוגנת פיתוי והשאה שיש בהם כדי לפסול את חופשיות הרצון, מדובר בטענות המסורתיות כנגד קבילות ההודאה, ויש לאפשר לסנגור להניח להן תשתית ראייתית. עם זאת, טוב יעשה הסנגור אם יבחן אם אכן מתקיימים לשיטתו הפגמים הנטענים עד כי יש מקום לפסול את ההודאה, טרם ניהול משפט זוטא.

ניתנה היום, ד' אייר תשע"ד, 04 מאי 2014, בהעדר הצדדים.